

РЕШЕНИЕ

№ 38095

гр. София, 17.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 04.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **5622** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 3 във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Я. Ф. М., [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. Р С., ЛНЧ [ЕГН], срещу решение № ВР-2/14.05.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, с рег.№ КП-01-3269/23.04.2025 г. на Държавна агенция за бежанците при МС (ДАБ-МС), от Я. М. до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като от административния орган не са анализирани фактите, свързани с личното положение на молителя и съществуващ риск за живота и здравето жалбоподателя. Моли се решението да бъде отменено. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. Л., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет чрез юрк. П. оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна.

СГП не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От Я. Ф. М. е подадена молба за международна закрила, производството по която е приключило с

решение № 7831/ 16.07.2024 г. на председателя на ДАБ-МС, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е обжалвано и с решение № 18002/26.09.2024 г. по адм. дело № 7979/2024 г., Административен съд – София град е отхвърлил жалбата. Решението на АССГ е оставено в сила с решение № 4204/22.04.2025 г. по адм.д. № 10896/2024 г. по описа на ВАС.

На 23.04.2025 г. в ДАБ-МС Я. Ф. М. е подал последваща молба за закрила с вх. № КП-01-3269 и рег.№ УП 6362/24.04.2025 г.

Връчено му е съобщение с рег. № УП 6362/29.04.2025 г., с което е уведомен за реда на провеждане на предварителната процедура по преценка на допустимостта на подадената от него последваща молба за закрила. От лицето не са представени допълнителни доказателства, които да са относими и от които да се установява наличието на нови обстоятелства.

С решение № ВР-2/14.05.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, последващата молба на Я. Ф. М. на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено на лицето лично на 19.05.2025 г. Жалбата е подадена на 21.05.2025 г., видно от поставения входящ номер. За да постанови решението си, интервюиращият орган е счел, че в посочените от молителя мотиви не се открива наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, отговарящи на изискванията за допустимост на последваща молба за международна закрила. Приел е, че в предходно производство е установено, че по отношение на молителя не са налице основателни причини, поради които да му бъде предоставена международна закрила.

При изслушването си в съдебно заседание, проведено на 21.10.2025 г. чужденецът заявява, че преди около три месеца от семейството си е разбрал, че за него е получена призовка да се яви пред властите, тъй като е издирван от новата власт.

В съдебно заседание от 04.11.2025 г. чужденецът представя в превод на български език непристъпна заповед за задържане от 21.08.2025 г., от която е видно, че той следва да бъде задържан съгласно решение за задържането му, поради издирването му по политически причини като осъден на десет години затвор поради съпричастност към партия Баас, лоялност към режима на А. и разпространение на слухове посредством социалните мрежи, като е осъден и на парична глоба.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за основателна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК (така наречените условия за редовно действие на административните актове). При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел

Втори от Закона за убежището и бежанците. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Според легалната дефиниция на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

С § 27 от ЗИДЗУБ, в сила от 26.12.2015 г. в глава шеста на ЗУБ е създаден раздел III „Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила“, състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ. С тях са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура, съгласно чл. 76а ЗУБ, е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуването да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. С чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила.

Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста от ЗУБ, чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила.

В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Нормата на чл. 76б от ЗУБ не предвижда провеждането на лично интервю с чужденеца, както и в посочените хипотези на чл. 76в от ЗУБ, чужденците не се ползват от правата по чл. 23, ал. 1, чл. 29, ал. 1, т. 8, чл. 29а и чл. 58, ал. 7. Посочените обстоятелства, обаче не изключват приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата.

Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН, ползва адвокатска помощ; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 ЗУБ.

Както бе посочено по-горе, в съдебното производство е представен документ - неприсъствена

заповед за задържане от 21.08.2025 г., издадена от разследващ съдия срещу жалбоподателя. Съгласно съдържанието на същата лицето следва да бъде задържано, поради издирването му по политически причини като осъдено на 10 години затвор поради съпричастност към партия Баас, лояност към режима на А. и разпространение на слухове посредством социалните мрежи, като е осъден и на парична глоба. Този документ сочи на заявени в молбата нови обстоятелства свързани с личното положение на жалбоподателя. Съгласно чл. 33, §. 2 б. „г“ от Директива 2013/32, държавите-членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане, тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила –разглеждането на молбата следва да продължи (чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32).

В настоящия случай, са налице данни, съдържащи се в официални документи, че са налице нови обстоятелства от съществено значение относно личното положение на жалбоподателя. Дали действително е налице основание за предоставяне на закрила е въпрос, който следва да бъде разгледан в общо производство по същество.

Производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В случая двете хипотези са дадени алтернативно и наличието на нови обстоятелства от съществено значение за която и да е от тях – личното му положение или страната на произход, е основание молбата да бъде допусната до разглеждане. В тази връзка съдът съобрази и целта на производството по чл. 76б от ЗУБ, която не е да бъде преграден пътят на търсещите закрила към същата с решение по предварителната допустимост на молбата, а да се даде възможност за закрила на тези лица, които имат нови съществени данни или за страната по произход, или свързани с личното им положение – да получат своевременно разглеждане на тези заявени обстоятелства. Следва да се съобрази и че препращането на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ е към чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ – а именно, когато лицето не представи никакви доказателства, каквато не е настоящата хипотеза. Наличието на неизследвани до момента факти за личното положение, както и данни за нова ситуация в страната на произход и евентуалното ѝ отношение към личната бежанска история налага изясняването им в рамките на лично интервю. Именно в хода на това разглеждане, на основание чл. 142, ал. 2 от АПК, административният орган следва да вземе предвид новите факти от значение за делото, които са осъществени след постановяване на обжалваното решение, но преди приключване на устните състезания, каквото се явява представеното от страна на жалбоподателя за пръв път в съдебно заседание писмено доказателство относно осъждането и задържането му. След преценка на произхода и достоверността на така представеното доказателство, следва да бъде извършена и повторна задълбочена преценка относно наличието и основателността на опасенията на кандидата от преследване, като се отчете евентуалния произход на преследването, неговите причини, респективно дали то води до нарушаване на основни права на човека, и закрилата, която може да бъде получена от жалбоподателя от държавата му по произход.

Алтернативно следва да се прецени и евентуалното наличие на предпоставките на чл. 9, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, като въз основа на изследване на достоверни източници за страната на произход на жалбоподателя, се установи представлява ли заявеното в документа, озаглавен „Неприсъствена заповед за задържане“ с дата 21.08.2025 г., действителна възможност Я. Ф. М. да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства или наказание.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на по жалба на Я. Ф. М., [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. Р С., ЛНЧ [ЕГН] чрез адв. Л. от САК, решение № ВР-2/14.05.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което не е допусната последваща молба с вх. № КП-01-3269/23.04.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

ИЗПРАЩА делото, като преписка, на компетентния орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет за ново разглеждане и произнасяне по последваща молба с вх. № КП-01-3269/23.04.2025 г. на Я. Ф. М., [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. Р С., ЛНЧ [ЕГН], при изпълнение на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.

Съдия: